

- 2) το άρθρο 11 της οδηγίας 2001/14/EK, στο μέτρο που το σύστημα χρεώσεως υποδομών που έχουν εγκαθιδρύσει οι ισπανικές αρχές δεν προβλέπει κανένα σύστημα βελτιώσεως των επιδόσεων ανταποκρινόμενο στα κριτήρια του άρθρου αυτού·
- 3) το άρθρο 30, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/14/EK, στο μέτρο που η ισπανική νομοθεσία δεν εγγυάται επαρκώς την ανεξαρτησία του ρυθμιστικού φορέα (Comité de Regulación Ferroviaria) έναντι του ADIF (Administrador de Infraestructuras Ferroviarias) και της RENFE-Operadora (σιδηροδρομικής επιχειρήσεως υπαγομένης στο Υπουργείο Δημοσίων Έργων και Μεταφορών)·
- 4) το άρθρο 10, παράγραφος 7, της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ, στο μέτρο που ο ρυθμιστικός φορέας (Comité de Regulación Ferroviaria) δεν διαθέτει τα αναγκαία μέσα για να ασκεί τα καθήκοντα ελέγχου του ανταγωνισμού στις αγορές των σιδηροδρομικών μεταφορών τα οποία του αναθέτει το άρθρο αυτό, και
- 5) τα άρθρα 13, παράγραφος 2, και 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/14/EK, στο μέτρο που η ισπανική νομοθεσία προβλέπει κριτήρια εισάγοντα διακρίσεις για την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών· τα κριτήρια αυτά μπορούν να οδηγήσουν, στην πράξη, στον καθορισμό σιδηροδρομικών διαδρομών για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από μία περίοδο πίνακος δρομολογίων και, εξάλλου, δεν είναι επαρκώς εξειδικευμένα.

(¹) ΕΕ L 75, σ. 29.

(²) ΕΕ L 237, σ. 25.

Προσφυγή της 8ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-485/10)

(2010/C 328/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Stromsky και M. Κωνσταντινίδης)

Καθή: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

— να διαπιστωθεί από το Δικαστήριο ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη λαμβάνοντας εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών όλα τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης E(2008) 3118 της Επιτροπής της 2^{ης} Ιουλίου 2008 (όπως διορθώθηκε με την απόφαση της Επιτροπής της 13^{ης} Αυγούστου 2008), για τις ενισχύσεις που χορήγησε στην επιχείρηση Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε ή, εν πάσει περιπτώσει, μην ενημερώνοντας επαρκώς

την Επιτροπή για τα μέτρα που έλαβε σύμφωνα με το άρθρο 19 της απόφασης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 3, 5, 6, 8, 9 και 11 έως και 18 της εν λόγω απόφασης καθώς και της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή της Επιτροπής έχει ως αντικείμενο τη μη εκτέλεση από την Ελληνική Δημοκρατία απόφασης της Επιτροπής σχετικά με παράνομες κρατικές ενισχύσεις προς την επιχείρηση Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε που πρέπει να ανακτηθούν από το μη στρατιωτικό τμήμα της επιχείρησης αυτής.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η Ελλάδα έπρεπε να εξασφαλίσει την εκτέλεση της απόφασης εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησής της. Η απόφαση κοινοποιήθηκε στις 13 Αυγούστου 2008 και η Επιτροπή δεν χορήγησε παράταση για την εκτέλεση της απόφασης. Κατά συνέπεια, η προθεσμία συμμορφώσεως, από τυπικής πλευράς, έληξε στις 13 Δεκεμβρίου 2008.

Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι σύμφωνα με πάγια νομολογία του δικαστηρίου, ο μόνος δικαιολογητικός λόγος που μπορεί να προβληθεί από ένα κράτος μέλος κατά μιας προσφυγής παραβάσεως που η Επιτροπή ασκεί δυνάμει του άρθρου 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η απόλυτη αδυναμία ορθής εκτελέσεως της αποφάσεως.

Ωστόσο, στην παρούσα υπόθεση, οι ελληνικές αρχές δεν προέβαλαν ποτέ το επιχειρήμα της απόλυτης αδυναμίας εκτέλεσης. Αντίθετα, εξέφρασαν από την αρχή τη θέλησή τους για εκτέλεση της απόφασης το συντομότερο δυνατό. Ωστόσο, η Επιτροπή σημειώνει ότι μέχρι και κατά το χρόνο κατάθεσης της παρούσας προσφυγής, δεν έχουν προβεί σε καμία πράξη που να συνιστά έστω και μερική εκτέλεση της απόφασης.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι η Ελλάδα δεν έχει προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την εκτέλεση της απόφασης είτε σύμφωνα με τη λύση που συζητήθηκε μεταξύ των υπηρεσιών της και των αρμόδιων ελληνικών αρχών είτε με οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο τρόπο.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 18 Οκτωβρίου 2010 — Barbara Mercredi κατά Richard Chaffe

(Υπόθεση C-497/10)

(2010/C 328/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Barbara Mercredi

Εφεσίβλητος: Richard Chaffe

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Ποιο είναι το κατάλληλο κριτήριο για τον προσδιορισμό της συνήθους διαμονής παιδιού κατά την έννοια του:

α) άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 ⁽¹⁾

β) άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003;

2) Αποτελεί το Court «ίδρυμα ή άλλη οργάνωση» στο οποίο μπορεί να ανατεθεί το δικαίωμα επιμέλειας κατά την έννοια των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003;

3) Εξακολουθεί να έχει εφαρμογή το άρθρο 10 μετά την απόρριψη από κράτος μέλος αιτήσεως επιστροφής παιδιού βάσει της Συμβάσεως της Χάγης περί απαγωγής παιδιών του 1980, με την αιτιολογία ότι δεν πληρούνται τα άρθρα 3 και 5;

Ειδικότερα, πώς αίρεται η σύγκρουση μεταξύ της κρίσεως του προς ο η αίτηση κράτους ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 3 και 5 της Συμβάσεως της Χάγης περί απαγωγής παιδιών του 1980 και της κρίσεως του αιτούντος κράτους ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 3 και 5;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ.1).